

Krystyna Szeżyńska-Maćkowiak

">>Gerwazy groźny ręką, językiem Protazy>Panu Tadeuszu

Biuletyn Polonistyczny 32/1 (112), 173

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BALUCH Alicja: Dziecko i świat przedstawiony, czyli tajemnica dziecięcej lektury. Warezawa 1987, NK, ss. 87, zł 350,-

Teoretycznoliterackie rozważania autorka opiera na poetyce odbioru, związkach literatury z malarstwem, omawia przykłady różnych zachowań dziecka wobec tekstu literackiego - prozy narracyjnej i wierszy. Końcowa część książki przynosi analizę typowych gatunków literatury dziecięcej: poezja dla dzieci K. Iżakowiczówny, powieść historyczna i przygodowa (na przykładzie powieści Marka Twaina), powieść obyczajowa ("Przylądek Dobrej Nadziei" Z. Nowakowskiego).

BP/112/7

A.B.

BĄNASZKIEWICZ Jacek: "Gerwazy groźny rękę, językiem Protezy". Wzorzec bohaterów-dioskurów w "Panu Tadeuszu" Adama Mickiewicza i we wcześniejszej tradycji. "Przegląd Humanistyczny" 1987 nr 4 s. 51-80.

Autor omawia dioskuryczną parę bohaterów Mickiewicza na szerokim tle porównawczym. Zwraca szczególną uwagę na wyróżniki motywu bohaterów-bliźniaków, zwłaszcza na cechy antagonistyczne, których suma, dając obraz "całkowitego człowieka", odzwierciedla złożoność jedności i jedność przeciwieństw. Podobnie jak literaccy i mitologiczni poprzednicy Protazego i Gerwazego, wśród nich także ich słowianęcy protoplaści i imiennicy, bohaterowie "Pana Tadeusza" - para nierozłączna i dopełniająca się - tworzą w efekcie jedną postać.

BP/112/8

K.S.-M.